

Fosta mănăstire Morunglav

Monument istoric. LMI 2010 VL-II-a-B-09931

sat ȘERBĂNEȘTI; comuna ȘTEFĂNEȘTI

Biserica Fostului Schit - Vedere Nord-Vest

Pictură Exterioară
Sfântul Evanghelist Matei

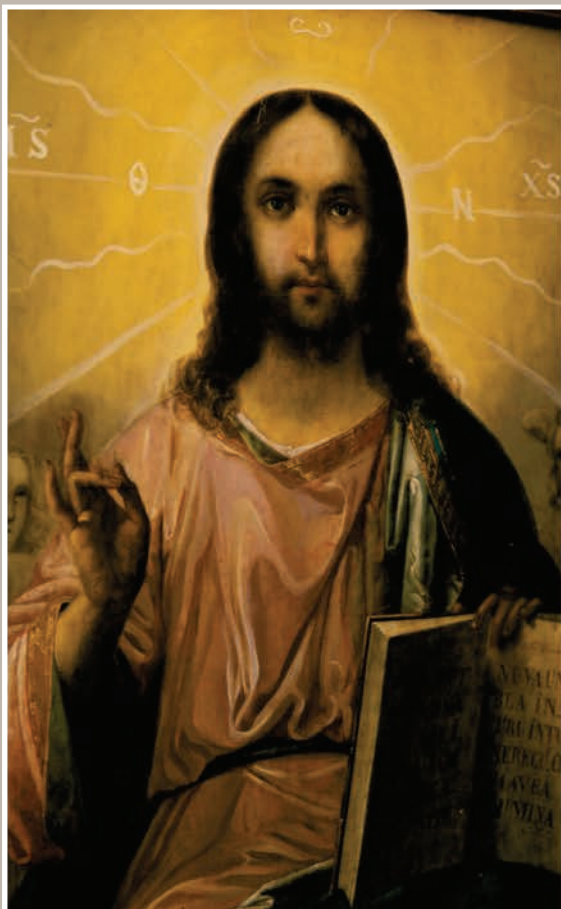
Pisanie

Ctitori: boierul Matei Morunglavu și soția sa Maria

An construcție sau atestare istorică: Datare, 1746-1753 – conform LMI 2010

Scurtă prezentare a lăcașului de cult: Fosta Mănăstire Morunglav, din satul Șerbănești, comuna Ștefănești, județul Vâlcea, este ctitoria boierului Matei Morunglavu, fiul diaconului Dumitrașcu și a jupâniței Maria, la anul 1746. În testamentul său, jupân Matei Morunglavu spunea că: „[...] nefăcând feciori, am făcut acest schit, în loc de fecior”. Tot în actul testamentar, ctitorul a lăsat „cu limbă de moarte” ca niciodată să nu se aleagă stareț dintre străini, ci numai din rândul monahilor români. La o anumită vreme, probabil după moartea soției, Matei Morunglavu alege calea călugăriei sub numele de Metodie. A adormit întru Domnul la 14 septembrie 1756 și a fost îngropat în biserica sa, fără nici o piatră de mormânt.

Mănăstirea a fost zidită între anii 1746-1753, sub forma unei cetăți cu ziduri împrejmuitoare, iar biserica mănăstirii, cu hramul Sfântului Apostol Matei este zidită în formă de cruce. Din vechiul ansamblu monahal se mai păstrează în prezent biserica, clopotnița, chiliile și zidul de incintă.

Detaliu Pictură-Isus Hristos

Detaliu Pictură-Maica Domnului și Pruncul

Detaliu Pictură

Pictura bisericii a fost realizată în anul 1753, de către zugravii Popa Gheorghe, Andrei, Vasile, Stan și Gheorghe. În pronaos, pe pereții de nord, vest și est sunt pictați ctitorii lăcașului, în frunte cu boierul Matei. Icoanele împărătești, păstrate până în prezent pe catapeteasma bisericii (Isus Hristos, Maica Domnului, Sfântul Apostol Matei și Sfântul Pantelimon), au fost realizate de marele pictor Gheorghe Tătărescu, în anul 1857.

Unele surse indică faptul că, datorită fortificațiilor ei, mănăstirea a fost folosită adesea ca loc de refugiu. Astfel, în anul 1821, în drum spre București, în incinta mănăstirii s-au adăpostit pandurii lui Tudor Vladimirescu, dar și oastea turcă înainte de luptele din Drăgășani și Zăvideni.

Monumentul istoric a fost reparat între anii 1849-1857, în timpul starețului Iosif Naniescu. În anul 1913, biserica era de mir, iar în chilii locuiau funcționarii Eforiei Spitalelor Civile din București, căci mănăstirea fusese metoh al Mănăstirii Pantelimon. În 1943 a fost transformată în mănăstire de maici, însă în urma Decretului 410/1959, monahiile au fost alungate și biserica a devenit, din nou, parohială.